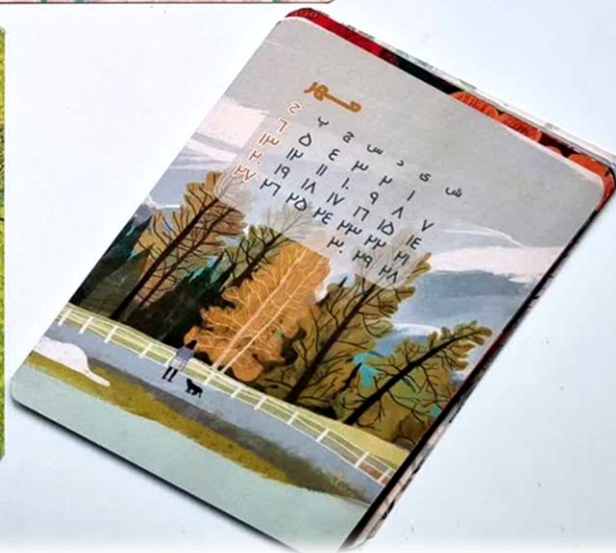
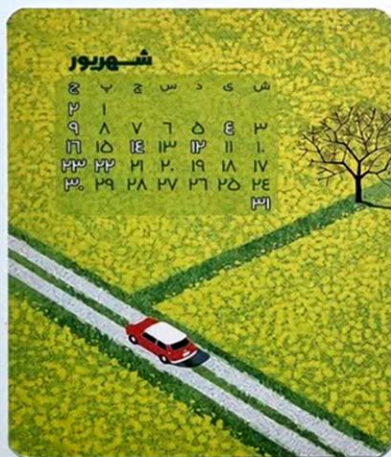

تقویم هفته

« ۱۴ دی ماه روز جهانی خط بریل (۴ ژانویه) »

چهارم ژانویه، به عنوان روز جهانی خط بریل، در تقویم بین‌المللی به منظور افزایش آگاهی عمومی نسبت به حقوق افراد نابینا و کم‌بینا و اهمیت دسترسی برابر آنان به اطلاعات، آموزش و خدمات اجتماعی نام‌گذاری شده است. این روز، فرصتی برای ارزیابی میزان توجه نهادها و سازمان‌ها به الزامات ارتباطی و اطلاع‌رسانی فراگیر و بازنگری در اقدامات انجام‌شده در این حوزه محسوب می‌شود.

خط بریل، به عنوان نظام نوشتاری استاندارد برای افراد نابینا و کم‌بینا، نقش اساسی در ارتقای سطح سواد، استقلال فردی و مشارکت اجتماعی این گروه ایفا می‌کند. استفاده از بریل در حوزه‌هایی مانند آموزش، اطلاع‌رسانی عمومی، اسناد رسمی، علائم محیطی و خدمات اداری، از جمله شاخص‌های مهم در سنجش میزان دسترسی‌پذیری و عدالت اجتماعی در یک سازمان یا جامعه به‌شمار می‌رود.

با وجود توسعه فناوری‌های نوین ارتباطی، از جمله ابزارهای صوتی و نرم‌افزارهای هوشمند، خط بریل همچنان جایگاه محوری خود را حفظ کرده است. مطالعات و تجربیات اجرایی نشان می‌دهد که بریل نقش تعیین‌کننده‌ای در یادگیری پایدار، درک ساختار نوشتاری زبان و تقویت مهارت‌های شناختی افراد نابینا دارد و فناوری‌های جدید، بیشتر نقش مکمل را در کنار آن ایفا می‌کنند.

از منظر مسئولیت اجتماعی سازمان‌ها، توجه به نیازهای ارتباطی افراد دارای آسیب بینایی، بخشی از تعهدات حرفه‌ای و قانونی در مسیر تحقق دسترسی برابر به خدمات است. فراهم‌سازی اطلاعات به خط بریل، مناسب‌سازی فضاهای اداری و عمومی، و پیش‌بینی سازوکارهای ارتباطی قابل دسترسی، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به بهبود کیفیت خدمات و افزایش رضایتمندی ذی‌نفعان منجر شود.

روز جهانی خط بریل، یادآور ضرورت برنامه‌ریزی منسجم و مستمر برای ایجاد محیط‌های کاری و خدماتی فراگیر است. توجه به این موضوع، علاوه بر پاسخ‌گویی به نیازهای بخشی از جامعه، در راستای ارتقای سرمایه اجتماعی، تقویت اعتماد عمومی و بهبود تصویر سازمانی نیز اثرگذار خواهد بود.

« ۱۵ دی ماه ارتحال حضرت زینب (س) »

سالروز ارتحال حضرت زینب کبری (سلام الله علیها)، فرصتی برای بازخوانی نقش تاریخی بانویی است که در یکی از حساس‌ترین مقاطع تاریخ اسلام، مسئولیت خطیر تبیین حقیقت و پاسداری از پیام نهضت عاشورا را بر عهده داشت. این مناسبت، در تقویم فرهنگی و مذهبی، یادآور اهمیت آگاهی، تعهد و مسئولیت‌پذیری در مواجهه با بحران‌های اجتماعی و تاریخی است.

پس از واقعه عاشورا، حضرت زینب (س) با مدیریت شرایط دشوار و هدایت کاروان بازماندگان، نقشی تعیین‌کننده در حفظ انسجام و جلوگیری از تحریف واقعیت ایفا کرد. شیوه مواجهه ایشان با فضای فشار و تهدید، نشان‌دهنده توانمندی در مدیریت بحران و انجام وظیفه در شرایطی است که بسیاری از مسیرهای عادی کنش اجتماعی مسدود شده بود.

خطبه‌های روشنگرانه آن بانوی بزرگ در کوفه و شام، نمونه‌ای برجسته از ارتباط مؤثر، هدفمند و مبتنی بر حقیقت در عرصه عمومی به‌شمار می‌رود. این اقدام، نه تنها به افشای ماهیت جریان حاکم انجامید، بلکه زمینه‌ساز ماندگاری پیام عاشورا در حافظه تاریخی جامعه اسلامی شد.

از منظر مدیریتی، سیره حضرت زینب کبری (س) واجد آموزه‌های کاربردی در حوزه‌هایی چون مسئولیت‌پذیری، شفافیت در ارتباط با مخاطبان، حفظ اصول در شرایط بحرانی و تقدم منافع عمومی بر ملاحظات فردی است. این مؤلفه‌ها می‌توانند در تصمیم‌سازی‌ها، سیاست‌گذاری‌ها و عملکرد حرفه‌ای نهادها مورد توجه قرار گیرند.

سالروز ارتحال حضرت زینب (س)، فرصتی برای تأمل در نقش آگاهی، پایداری و تعهد در تحقق اهداف اجتماعی و سازمانی است. گرامی‌داشت این مناسبت، علاوه بر بزرگداشت یک شخصیت تأثیرگذار تاریخی، تأکیدی بر ضرورت نهادینه‌سازی فرهنگ پاسخ‌گویی، حقیقت‌محوری و مسئولیت اجتماعی در ساختارهای اداری و اجرایی محسوب می‌شود.

توجه به این آموزه‌ها و بهره‌گیری از آن‌ها در برنامه‌ریزی‌ها و فرایندهای سازمانی، می‌تواند به ارتقای کیفیت عملکرد، تقویت انسجام نهادی و افزایش اعتماد عمومی منجر شود؛ امری که در نهایت، زمینه‌ساز توسعه پایدار و کارآمدی سازمان‌ها خواهد بود.

« ۱۵ دی ماه تغییر قبله مسلمین از بیت المقدس به مکه معظمه »

واقعۀ تغییر قبله از مسجدالاقصی به سوی کعبه، بی شک یکی از نقاط عطف سرنوشت ساز در سیر شکل گیری هویت مستقل امت اسلامی است. این رخداد مهم در سال دوم هجری، در میانه نماز ظهر پیامبر اکرم (ص) در مدینه روی داد و بازتاب گسترده ای در میان جوامع یهودی و مشرک آن روزگار داشت.

پس از بعثت، پیامبر اسلام (ص) سیزده سال در مکه و حدود یک سال و چند ماه پس از هجرت به مدینه، بنا به فرمان الهی به سوی بیت المقدس نماز می گزاردند. نقل است که در دوران مکه، پیامبر (ص) چنان می ایستادند که کعبه میان ایشان و بیت المقدس قرار گیرد تا هر دو در یک جهت واقع شوند. این وضعیت، یعنی نماز گزاردن به سمت قبله ای مشترک با اهل کتاب، در طول اقامت در مدینه ادامه یافت.

بنا بر نقل مشهور، در پانزدهم رجب سال دوم هجری، در میانه نماز ظهر در مسجد بنی سلمه که بعدها به مسجد ذوالقبلتین شهرت یافت، فرمان الهی برای روگردانی از بیت المقدس و روی آوردن به کعبه نازل شد. پیامبر (ص) دو رکعت نخست نماز را به سوی بیت المقدس و دو رکعت پایانی را، پس از نزول آیات سوره بقره، به سوی کعبه به جا آوردند و صف های نماز نیز به کلی چرخید.

آیات ۱۴۲ تا ۱۵۰ سوره بقره به روشنی به مسئله تغییر قبله اشاره دارند. قرآن کریم نشان می دهد که این رخداد صرفاً یک تغییر جغرافیایی نبود، بلکه آزمایشی الهی برای سنجش ایمان و تسلیم بودن مسلمانان در برابر فرامین خداوند بود. تأکید قرآن بر فرمان «قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ» جهت گیری اعتقادی و عبادی امت را به سوی کعبه، نخستین خانه توحید بر زمین، تثبیت کرد و پیوندی عمیق میان امت اسلام و کانون توحید ابراهیمی پدید آورد.

تغییر قبله، علاوه بر جنبه اعتقادی، پیامدهای سیاسی و اجتماعی گسترده ای نیز داشت. این تحول مسلمانان را از اتهام پیروی از قبله یهودیان رهایی بخشید و آنان را به عنوان امتی مستقل، متمایز و دارای هویت دینی و تمدنی ویژه معرفی کرد. همچنین، این اقدام یهودیان و منافقان مدینه را که با قبله مشترک به مسلمانان طعنه می زدند، در موضع انفعال قرار داد و زمینه خلع سلاح تبلیغاتی آنان را فراهم آورد.

این واقعه را می‌توان نقطه آغاز خودآگاهی تاریخی امت اسلام دانست؛ لحظه‌ای که جهت نماز به نمادی از جهت‌گیری فکری، اجتماعی و سیاسی جامعه اسلامی تبدیل شد. پیوند این حادثه با مفاهیمی چون استقلال دینی، هویت فرهنگی و بازگشت به کانون توحید، آن را به یکی از رخدادهای معنادار و الهام‌بخش در تاریخ اسلام بدل کرده است.

« ۱۵ دی ماه آغاز بسیج ملی تغذیه »

آغاز بسیج ملی تغذیه، فرصتی مهم برای جلب توجه عمومی به نقش تغذیه سالم در پیشگیری از بیماری‌ها و ارتقای سلامت فردی و اجتماعی است. این برنامه ملی با هدف افزایش آگاهی، اصلاح الگوهای غذایی و تقویت مسئولیت‌پذیری اجتماعی در حوزه سلامت اجرا می‌شود و می‌تواند به‌عنوان یکی از اقدامات مؤثر در کاهش بار بیماری‌های غیرواگیر مورد ارزیابی قرار گیرد.

تغذیه نامناسب، یکی از عوامل اصلی بروز بیماری‌هایی نظیر دیابت، فشار خون، بیماری‌های قلبی عروقی و چاقی به‌شمار می‌رود. تغییر سبک زندگی، مصرف بی‌رویه غذاهای پرچرب، پرنمک و پرچند، و کاهش فعالیت بدنی، ضرورت توجه جدی‌تر به آموزش و مداخله هدفمند در حوزه تغذیه را دوچندان کرده است. بسیج ملی تغذیه در پاسخ به این نیاز، بر ارتقای سواد تغذیه‌ای اقشار مختلف جامعه تمرکز دارد.

یکی از محورهای اصلی این برنامه، اطلاع‌رسانی گسترده و علمی درباره اصول تغذیه سالم است. تأکید بر مصرف متعادل گروه‌های غذایی، کاهش مصرف نمک، قند و چربی‌های ناسالم، افزایش استفاده از میوه و سبزیجات، و توجه به الگوهای غذایی بومی و سالم، از جمله پیام‌های کلیدی این بسیج به‌شمار می‌رود. انتقال این مفاهیم به زبان ساده و قابل فهم، نقش مهمی در اثربخشی برنامه دارد.

بسیج ملی تغذیه همچنین بر مشارکت نهادهای مختلف تأکید دارد. دستگاه‌های اجرایی، مراکز آموزشی، رسانه‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد، هر یک می‌توانند نقش مؤثری در فرهنگ‌سازی و ترویج رفتارهای تغذیه‌ای سالم ایفا کنند. هماهنگی میان این بخش‌ها، زمینه‌ساز شکل‌گیری رویکردی یکپارچه در ارتقای سلامت عمومی خواهد بود.

از نظر اجتماعی، توجه به تغذیه سالم تنها یک موضوع فردی نیست، بلکه به‌طور مستقیم با بهره‌وری نیروی انسانی، کاهش هزینه‌های درمان و افزایش کیفیت زندگی ارتباط دارد.

سرمایه‌گذاری در حوزه پیشگیری و اصلاح الگوی تغذیه، اقدامی بلندمدت و مقرون به صرفه برای نظام سلامت و اقتصاد کشور محسوب می‌شود.

آغاز بسیج ملی تغذیه، یادآور این واقعیت است که تحقق سلامت پایدار، نیازمند آگاهی، مشارکت عمومی و استمرار اقدامات آموزشی است. تداوم این رویکرد و تبدیل آن به یک مطالبه اجتماعی، می‌تواند زمینه‌ساز ارتقای سطح سلامت جامعه و حرکت به سوی سبک زندگی سالم‌تر در سال‌های پیش رو باشد.

« ۱۶ دی ماه روز شهدای دانشجو (شهادت سیدحسین علم‌الهدی و هم‌زمان وی درهویزه) »

در آذرماه هر سال، یاد و خاطره روزی در دل تاریخ ایران زنده می‌شود که نام آن با ایثار و روشن‌بینی دانش آمیخته است؛ روز شهدای دانشجو. روزی که در آن، جوانانی از بطن دانشگاه، قلم در دست و ایمان در دل، راه خود را از صفحه درس به میدان نبرد گشودند. آنان نه فقط دانشجوی علم و دانایی، که دانش‌آموختگان آگاهی و بصیرت بودند.

در میان آنان، نام سید حسین علم‌الهدی و یارانش در هویزه چون ستاره‌ای درخشان در آسمان مقاومت ایران می‌تابد. سید حسین علم‌الهدی، جوانی مؤمن، اندیشمند و شجاع از دانشگاه تهران بود که در اوج جوانی، میان کتاب و کلاس، راه جهاد را برگزید. او با ایمان و درایتی کم‌نظیر، در روزهایی که خاک خوزستان زیر قدم‌های دشمن می‌لرزید، به هویزه رفت تا قامت آرمان را در برابر تانک‌های متجاوز راست نگه دارد.

در شانزدهم دی‌ماه ۱۳۵۹، همراه با یاران دانشجویش، در نبردی نابرابر ایستاد و در خون خود غلتید تا زمین هویزه را به شرافت شهادت آغشته کند و نشان دهد که دانشگاه تنها محفل علم نیست، که خاستگاه آزادی و مسئولیت نیز هست. شهادت این جوانان نه پایان که آغاز فصلی تازه در تاریخ دانشگاه و انقلاب اسلامی بود. آنان با فداکاری خود، معنای واقعی «تعهد اجتماعی» را به جامعه آموختند. یادشان هر سال یادآور این حقیقت است که دانش، اگر با ایمان و مسئولیت همراه نباشد، بی‌ثمر خواهد بود.

امروز، در روز بزرگداشت شهدای دانشجو، وظیفه ماست که یاد آن قامت‌های رشید را گرامی بداریم و در رفتار و اندیشه، ادامه‌دهنده راهشان باشیم. نام سید حسین علم‌الهدی و شهدای هویزه در حافظه ملت ایران، نماد پیوند میان علم و ایثار است. این یادمان زنده، نه تنها نشانی از گذشته، بلکه چراغی است برای آینده؛ چراغی که مسیر دانشجویان امروز را

روشنی می‌بخشد تا بدانند عظمت دانشگاه تنها در دیوارهایش نیست، بلکه در روح پرسشگر و مسئولیت‌پذیر کسانی است که در سخت‌ترین لحظات، راه حقیقت را برگزیدند. باشد که آرمان آن شهیدان والا، در قلب هر دانشجو زنده بماند و دانش، چون شمشیری در خدمت عدالت و آزادی، همواره در دست فرزندان این سرزمین بدرخشد.

« ۱۷ دی ماه روز بزرگداشت خواجهی کرمانی »

خواجهی کرمانی، از شاعران برجسته ادب فارسی، نماینده‌ای از ذوق و هنر ایرانی در قرن ششم هجری است که اشعار او با ترکیبی از لطافت خیال و عمق معنوی، جایگاهی ویژه در ادبیات فارسی یافته است. آثار او، نه تنها تجلی احساسات و اندیشه‌های فردی است، بلکه بازتابی از فرهنگ و ارزش‌های جامعه آن دوران نیز به شمار می‌رود. این شاعر بزرگ با بهره‌گیری از زبان شیوا و تصویرسازی‌های هنرمندانه، توانسته است مفاهیم اخلاقی، اجتماعی و فلسفی را در قالبی زیبا و تأثیرگذار به مخاطب منتقل کند.

در سروده‌های خواجهی، می‌توان همدلی با انسان‌ها، توجه به عدالت و عدالت‌خواهی، و عشق به حقیقت را مشاهده کرد. او با نگاهی ژرف به زندگی و تجربه‌های انسانی، مضامین فرازمانی را در قالب بیت‌ها و غزل‌های خود بیان کرده است؛ مضامینی که حتی امروز، پس از گذشت قرن‌ها، همچنان تازه و آموزنده باقی مانده‌اند. سبک خاص او در بیان مفاهیم، ترکیبی از سادگی و پیچیدگی هنری است که مطالعه آثارش را برای ادیبان و علاقه‌مندان به شعر فارسی جذاب و آموزنده می‌کند.

بزرگداشت خواجهی کرمانی فرصتی است برای یادآوری ارزش‌های فرهنگی و هنری که نسل‌های گذشته برای ما به ارث گذاشته‌اند. این روز، نه تنها پاسداشت یک شاعر، بلکه تجلیل از میراث معنوی و ادبی ملت ایران است. آثار او همچون پلی میان گذشته و حال عمل می‌کند و الهام‌بخش اندیشه و هنر امروزین می‌باشد. مطالعه و بررسی زندگی و آثار خواجهی کرمانی، راهی برای شناخت بهتر ریشه‌های ادبی و فرهنگی ایران است و موجب تقویت حس هویت و تعلق خاطر به زبان و ادبیات فارسی می‌شود.

امروز، هنگامی که به سروده‌های خواجهی می‌نگریم، درمی‌یابیم که شعر او صرفاً بیان احساسات فردی نیست؛ بلکه انعکاسی از ارزش‌ها، آرمان‌ها و دغدغه‌های یک فرهنگ است. پاسداشت چنین شخصیت‌هایی، یادآور اهمیت حفظ و معرفی میراث ادبی و فرهنگی

ایران به نسل‌های آینده است و ضرورت توجه به نقش شعر و ادب در شکل‌دهی به هویت ملی را گوشزد می‌کند. بزرگداشت این روز، فرصتی است تا علاوه بر ارج نهادن به هنر و ذوق او، به تداوم مسیر اندیشه و هنر ایرانی نیز بیندیشیم و این میراث گران‌بها را به بهترین شکل پاس داریم.